

На основу члана 142. и члана 144. став 1. Закона о државним службеницима (“Службени гласник РС”, бр. 79/05, 81/05-исправка, 83/05-исправка, 64/07, 67/07-исправка, 116/08, 104/09 и 99/14), Жалбена комисија Владе – Веће у саставу: Веселин Лекић, председник већа, Зоран Вукојчић и Жељко Чургуз, чланови Већа, на својој седници од 16. новембра 2017. године, одлучујући по жалби М [REDACTED] С [REDACTED], полицијског службеника у Министарству унутрашњих послова, изјављеној преко пуномоћника - Синдикат полиције Слога, на Решење Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, 09 број: 112-700/17-1 од 21. августа 2017. године, у предмету: распоређивање, донела је

РЕШЕЊЕ

Одбија се жалба М [REDACTED] С [REDACTED], полицијског службеника у Министарству унутрашњих послова, на Решење Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, 09 број: 112-700/17-1 од 21. августа 2017. године, као неоснована.

Образложење

Првостепени орган, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, донео је у поновном поступку Решење 09 број: 112-700/17-1 од 21. августа 2017. године, којим се главни полицијски инспектор М [REDACTED], распоређује са 01.05.2016. године на радно место инспектор за координацију управљање ризиком од удеса и других несрећа, (ОСЛ VII-1), Одељење за координацију управљање ризиком од елементарних непогода, Управа за управљање ризиком, Сектор за ванредне ситуације, утврђено под редним бројем 09.114 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова 01 Стр. пов. број: 2149/2016 од 2. марта 2016. године и 02 број: 415/16-236-исправка од 08. јуна 2016. године у свом звању.

У образложењу решења се поред осталог наводи: да се приликом распоређивања М [REDACTED] С [REDACTED] водило се рачуна о пословима које је обављао на претходном радном месту шеф одсека за координацију израде процене ризика и плана заштите од техничко технолошких несрећа, а нарочито однос према пословима радног места шефа Одсека и излазних резултата наведеног радног места који представљају мерило квалитета рада руководиоца наведеног нивоа; да је утврђено да именовани није показивао иницијативу за унапређење послова наведеног Одсека ни Одељења у смислу довољног степена ангажовања при реализацији задатака и решавању насталих проблема у раду који се односе на послове из надлежности Одсека и сарадње са другим Одсецима у Управи; да се није прилагодио новим смерницама у начину рада и приступу у обављању послова по линији рада у смислу давања смерница за рад, достављања предлога за унапређење рада, праћење степена и квалитета извршавања послова по линији рада Управе за управљање ризиком имајући у виду да је попуњеност лоша, да је мало технолога који могу дати уско стручно мишљење на планове заштите од удеса, да су ставови у поступању у доношењу решења којим се даје или не даје сагласност на План заштите од удеса веома неуједначени; да је након евалуације више послова и активности из надлежности Одсека које су

му дати у задатак, а након што је претходно оцењено да М. [REDACTED] С. [REDACTED] испуњава све услове предвиђене актом о систематизацији за обављање послова радног места „Инспектор за координацију управљања ризиком од удеса и других несрећа“, дошло се до закључка да се именовани распореди на наведено радно место, искључиво у циљу унапређења послова за које је надлежна Управа за управљање ризиком, а водећи се мерилима квалитета извршавања задатака, односа према раду, стручности, квалитету и обиму обављања досадашњих послова.

Незадовољан наведеним решењем, М. [REDACTED] С. [REDACTED] изјавио је жалбу Жалбеној комисији Владе, преко Синдиката полиције Слога која је у овој комисији примљена 10. новембра 2017. године.

У жалби наводи да ожалбено решење оспорава из свих законских разлога; да приликом доношења ожалбеног решења нису примењени никакви критеријуми и мерила на основу којих је одабран за рад на другим пословима; указује на члан 134. Закона о државним службеницима и да није поступљено по решењу Жалбене комисије Владе; да је од 01.09.2011. године распоређен на руководеће радно место, шеф Одсека за координацију израде процене ризика и плана заштите од техничко технолошких несрећа у Одсеку за координацију израде процене ризика и плана заштите од техничко технолошких несрећа, док је ожалбеним решењем премештен на ниже радно место на другим пословима у другом одељењу; да су његове оцене нарочито се истиче и истиче да је за свој рад награђиван и да је образложење решења у супротности са таквим оценама; да је жалилац распоређен на радно место којим му се умањује плата у износу од 10.000,00 динара; да се жалилац без икаквог доказаног разлога који се износе у образложењу решења са руководећег радног места премешта на друго радно место; да је на предметно радно место шеф Одсека распоређена [REDACTED] Р. [REDACTED], која је до тада била распоређена у другој Управи Министарства, без утврђивања одлучних чињеница, којима се утврђује квалитет рада запосленог по прописаним критеријумима, које прати каријерно напредовање; да распоређивањем новог начелника Управе долази до кадровских промена у Управи као и у Одељењу, када је жалилац деградиран и незаконито распоређен на извршилачко радно место, те да је нејасно како ће се оваквим распоређивањем постићи сврха унапређења послова; да послодавац није водио рачуна о његовом радном искуству, врсти и степену стручне спреме коју поседује, послове које је обављао на претходном радном месту, годишњим оценама. Предлаже да се ожалбено решење укине и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Првостепени орган, Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе у свом акту 08/5/3-117-3443/17-1 од 03. новембра 2017. године, обавестио је Жалбену комисију Владе да је, поступајући као првостепени орган у поводу жалбе М. [REDACTED] С. [REDACTED], утврдио да је жалба изјављена од стране овлашћеног лица, дозвољена и благовремена и указао да су детаљни разлози за доношење ожалбеног решења садржани у образложењу истог.

Жалбена комисија Владе – Веће, разматрајући жалбу именованог, ожалбено решење и списе предмета, утврдила је следеће:

Првостепени орган правилно је утврдио да је изјављена жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица, те је ова комисија – веће, у својству надлежног другостепеног органа, предмет узела у разматрање и одлучивање.

Законом о полицији прописано је: да распоређивање, у смислу тог закона, представља опредељивање радног места запослених у законом предвиђеним случајевима (члан 195. став 1); да се акт о распоређивању доноси приликом заснивања радног односа, након доношења новог акта из члана 9. став 2. тог закона, након преузимања од другог послодавца, по основу правноснажне судске пресуде, након положеног приправничког испита, по истеку периода мировања радног односа, након привременог удаљења са рада и након разрешења (члан 195. став

2); да се, ако тим законом, прописима донетим на основу тог закона и посебним колективним уговором за полицијске службенике није другачије прописано, на права и дужности, рад и радне односе полицијских службеника, примењују прописи о државним службеницима и посебан колективни уговор закључен у складу са тим прописима, општи прописи о раду и закон којим се уређује општи управни поступак (члан 250).

Из наведеног, а с обзиром на то да посебан, односно Закон о полицији није посебно уређивао питања у вези са условима и начином распоређивања државних, односно полицијских службеника у ситуацији када се распоређивање врши као последица доношења новог акта, тј Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у државном органу, при распоређивању полицијских службеника, у односу на наведена питања, примењује се Закон о државним службеницима.

Законом о државним службеницима прописано је да се у случају доношења новог Правилника, сви државни службеници распоређују се на одговарајућа радна места, при чему руководилац води рачуна о томе на којим су пословима радили пре распоређивања (члан 134. став 1).

Полазећи од напред наведеног, увидом у списе предмета, утврђено је да је М. [REDACTED] С. [REDACTED] полицијски службеник Министарства унутрашњих послова; да је именовани, пре ступања на снагу новог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова решењем Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, 09 број: 112-1/2015 од 28. новембра 2015. године, распоређен на радно место шеф Одсека за координацију израде процене ризика и плана заштите од техничко технолошких несрећа ОСЛ VII-1 у звању главни полицијски инспектор.

Надаље је, на основу исправа у списима овог предмета, утврђено и то да је, након доношења Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова 01 Стр. пов. број: 2149/2016 од 2. марта 2016. године, првостепени орган поступајући по решењу Жалбене комисије Владе број: 112-01-00191/2017-01 од 24. маја 2017. године, којим је поништено претходно решење о распоређивању по наведеном правилнику, 09 број: 112-148/16-1/16-2 од 08. марта 2017. године, у поновном поступку, донео ожалбено решење 09 број: 112-700/17-1 од 21. августа 2017. године, којим се М. [REDACTED] С. [REDACTED] распоређује са 01.05.2016. године на радно место инспектор за координацију управљање ризиком од удеса и других несрећа, (ОСЛ VII-1), Одељење за координацију управљање ризиком од елементарних непогода, Управа за управљање ризиком, Сектор за ванредне ситуације, утврђено под редним бројем 09.114 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова 01 Стр. пов. број: 2149/2016 од 2. марта 2016. године, у свом звању, односно утврђено му је звање и статус, које је имао и пре распоређивања, уз образложење које у свему прихвата ово Веће, и из тих разлога се изнети разлози посебно не образлажу.

Код оваког стања ствари, ова Комисија веће је размотрило наводе у жалби којима се указује да образложење не садржи разлоге за одлуку, и поводом истих утврдило њихову неоснованост, будући да је увидом у ожалбено решење утврђено да је првостепени орган навео: утврђено чињенично стање, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Даље, ова Комисија - Веће је утврдило да су у образложењу решења наведени одређени и јасни разлози за распоређивање жалиоца, односно испуњеност услова за распоређивање жалиоца на друго радно место након ступања на снагу новог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, који су искључиво везани за потребе службе, односно, процеса и организације рада Сектора за ванредне ситуације.

Ова Комисија – Веће је разматрало наводе у жалби којима се указује да је распоређивање последица других мотива; да је награђиван у служби и да испуњава све услове за распоређивање на радно место које је пре новог правилника обављао, као и да на његово радно место распоређена Љиљана Рауш, на основу претпоставке да ће боље обављати послове него жалилац, и поводом ових навода утврдило да нису од утицаја на друкчију одлуку у овој правној ствари. Ово због тога што је у надлежности првостепеног органа да распоређивањем запослених обезбеди ефикасан и квалитетан рад. С тога је Жалбена комисија Владе – Веће закључила да је доносиоцу решења у интересу да изврши законито и правилно распоређивање у домену својих надлежности, у циљу остваривања свих функција које су у делокругу рада органа, за чији рад и резултате рада лично одговара.

Такође, поводом навода жалбе којима се указује да се ожалбеним решењем умањује лични доходак жалиоца, ова Комисија - Веће указује да предмет конкретне управне ствари није одређивање коефицијента за обрачун и исплату плате државном службенику, већ је предмет ове управне ствари распоређивање државног односно полицијског службеника на одговарајуће радно место.

Дакле, по оцени ове комисије – већа, ожалбеним решењем првостепеног органа је, сагласно правилима које прописују Закон о полицији и Закон о државним службеницима – која су наведена и образложена у првостепеном решењу, правилно одлучио о распоређивању Младеновић Славка на одговарајуће радно место, односно тим решењем извршеним распоређивањем, нису повређена на закону заснована права жалиоца, те су стога неосновани наводи о незаконитости првостепеног решења који су изнети у жалби жалиоца, то је имајући све наведено у виду Жалбена комисија Владе – Веће одлучило као у изреци овог решења, а сагласно члану 170. ст.1 тачка 1. у вези става 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016).

Упутство о правном средству: Ово решење коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема, подношењем тужбе суду непосредно или поштом, уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице, ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе,
Решењем број: 112-01-00430/2017-01 дана 16. новембра 2017. године**

Доставити:

- Жалиоцу преко Синдиката полиције Слога,
- првостепеном органу,
- у архиву

